

κουτάλα

κουτάλα, η, ουσ. [μεγεθ. του ουσ. κουτάλι], η κουτάλα. **1.** άνθρωπος λαίμαργος, φαγάς: «είναι τέτοια κουτάλα, που, αν καθίσεις μαζί του στο τραπέζι, δεν προλαβαίνεις να φας ούτε μια μπουκιά!». **2.** το μεγάλο χέρι που καταλήγει σε μεγάλη, σε φαρδιά παλάμη: «σήκωσε την κουτάλα του και του 'δωσε μια σφαλιάρα, που είδε αστράκια ο δικός σου». **3.** το κόκαλο της ωμοπλάτης· βλ. και λ. κουταλιά·

- κρατάει στο χέρι την κουτάλα, βλ. λ. χέρι·

- μεγάλη κουτάλα, βλ. συνηθέστ. μεγάλο κουτάλι, λ. κουτάλι·

- όλοι για την κουτάλα νοιάζονται, λέγεται για τους πολιτικούς ιδίως και τους συνδικαλιστές, που αγωνίζονται να καταλάβουν τις αντίστοιχες θέσεις όχι για να υπηρετήσουν το κοινό συμφέρον, αλλά μόνο και μόνο για να ωφεληθούν οι ίδιοι: «μην πιστεύεις αυτά που υπόσχονται, γιατί όλοι για την κουτάλα νοιάζονται»·

- όλος ο καβγάς έγινε για την κουτάλα ή όλος ο καβγάς ήταν για την κουτάλα, βλ. λ. [καβγάς](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας